GAZETA
Wielkiego Xięstwa
POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadworney W. Dekera i spółki. — Redaktor: Assessor Raabski.

№ 68. — W Srodę dnia 24. Sierpnia 1825.

OBWIESZCZENIE.

Przed rokiem 1807. zdarzały się według dawnieyszych urządzeń przypadki, gdzie owczasowi dowodzcy kompanii i szwadronów na rzecz należytości pod nazwiskiem Gewehrgelder za przyzwoleniem Szefów czyli dowodzców półkowych pożyczki zaciągali lub inne dozwolone długi zawierali, które, skoro Gewehrgelder stanowić miały rękoymią zaspokoienia wierzyciela, musiały być szczególnie zastawione, zastawy te zaś według Powszechnego Prawa Kraiowego Cz. I. Tyt. XI. §. 682. w księgach hipotecznych półkowych intabulowane.

Gdy teraz N. Pan rozkazem gabinetowym z d. 8. Maia r. b. postanowić raczył, ażeby z wierzycielami tey kategoryi, których pretensye przez szefów kompanicznych i szwadronowych wymienionych w annexie woysk nie są dotąd zaspokoione, oblikwidacya przedsięwziętą była, i oni w miarę zachodzących stósunków, obligami długów państwa podług wartości imienney, bez bonifikowania prowizyi zaległey (ex mora) i w granicach należących się ieszcze resp. szefom kompanicznym wypłat Gewehrgelder zaspokoieni byli; wierzyciele zaś przez utratę wielu ksiąg hipotecznych w czasie woyny 1806/7. niewiadomymi się stali; zaczém z polecenia N. Pana wzywamy wszystkich posiedzicieli obligacyi, któremi Gewehrgelder z równoczesnemi konsensami Szefa czyli dowódzcy półkowego są zastawione:

„ażeby nam też dokumenta franko w oryginale naydaléy do d. 1. Grudnia roku bie-
„żącego nadesłali, iżbyśmy przysełaiących ie zawiadomić mogli, czyli i iakie kwoty
„będą im z Król. kassy wypłacone?“

Kto się do pomienionego terminu niezgłosi, sam sobie przypisze, gdy z podanemi późniéy pretensyami do tychże Gewehrgelder oddalonym będzie, a w razie niezgłoszenia

się takowe według postanowienia Naywyższego rozkazu gabinetowego na inny cel obrócone zostaną.

Berlin dnia 15. Lipca 1825.

Ministerstwo Woyny.
Wydział kass wdów pooficerskich i szkół garnizonowych.
Ribbentrop. Jacobi.

WYKAZ

woysk w powyższém obwieszczeniu interessowanych, w roku 1806/7 zwiniętych i ich leż naówczasowych.

Obwód Regencyi Poznańskiéy.

1) Oddziały piechoty.

a) Półk Zastrowa i iego 3ci batalion muszkieterów w Poznaniu.
b) Półk Tszepa . . . . w Wschowie i Lesznie,
Batalion grenadyerów . . . . . w Rawiczu i
3ci batalion muszkieterów . . . w Zdunach.
c) Półk Grevenica, batalion grenadyerów, w Rawiczu.

2) Półki iazdy.

a) Półk Ostena, dragonii, w Kościanie, w Krotoszynie, w Międzyrzeczu i Szmiglu,
b) Półk Xiążęcia Eugeniusza Wirtenbergskiego, huzarów, w Kempnie i Ostrowie.

Berlin, dnia 15. Lipca 1825.

Wiadomości kraiowe.

Z Berlina dnia 20. Sierpnia.

JW. Generał-Porucznik, Szef żandarmeryi i Kommendant Berlina, Brauchitsch, przybył tu z Lukau.

Z Królewca dnia 11. Sierpnia.

Jego Królewiczoska Mość Xżę August Pruski, przybył tu dziś i stanął w niemieckim domu.

Wiadomości zagraniczne.

Francya.

Z Paryża dnia 13. Sierpnia.

Uznanie Rzeczypospolitéy Hayti.

Ustawa Króla, którą Baron Mackau powiózł do St. Domingo: „Karól, z Bożéy łaski Król Francyi i Nawarry, wszystkim, którzy to czytać będą, pozdrowienie nasze. Zapatrzywszy się na 14ty i 73ci artykuł Karty,*) chcąc ułatwić to wszystko, czego wymaga interes handla francuskiego, nieszczęście niegdyś posiedzicieli dóbr w St. Domingo, i niepewny stan teraźnieyszych mieszkańców téy wyspy, rozkazaliśmy i rozkazuiemy iak następuie: Art. 1. Porty francuskiego udziału St. Domingo maią być otwarte dla handlu wszystkich narodów. Podatki w tych portach tak od okrętów iako też towarów, przy wchodzie i wychodzie, będą równe dla wszystkich bander, wyiąwszy banderę francuską, na korzyść któréy opłaty

*) Art. 14. Król iest głową państwa, wodzem siły morskiéy i lądowéy, wypowiada woynę, zawiera pokóy, przymierza, umowy handlowe i t. d. — Art. 73. Osady zostaią zarządzane na mocy osobnych ustaw i urządzeń.

te o połowę są zniżone. — Art. 2. Teraźnieysi mieszkańcy wyspy St. Domingo zapłacą w pięciu równych rocznych ratach, z których pierwsza przypada dnia 31. Grudnia 1825, do główney francuskiey kassy depozytowey i konsygnacyiney summę 150 millionów Franków, która iest przeznaczona na zaspokoienie dawnych osadników, wynagrodzenia żądaiących. Art. 3. Pod temi warunkami nadaiemy teraźnieyszym mieszkańcom francuskiey części St. Domingo, zupełną i nieograniczoną niezawisłość od ich rządu. — Ustawa ninieysza ma być opatrzona wielką pieczęcią. Dan w Paryżu w zamku Tuilleryiskim, dnia 17. Kwietnia w roku łaski 1825, Naszego panowania pierwszym. Karol. Z rozkazu Króla: Par Francyi, Minister Sekretarz Stanu w wydziale marynarki i osad, Hrabia Chabrol. — Przyłożył pieczęć: W. Pieczętarz, Hrabia Peyronnet. Minister finansów, Hrabia Villèle."

Udzielaiąc *Gwiazda* téy ustawy czyni uwagę: "Wszystkie zabiegi Bonapartego ku osiągnieniu tego celu były nadaremne. Kilka słów Króla dokazało więcéy, aniżeliby sprawiły były tamte usiłowania, chociażby nawet naylepszym uwieńczone skutkiem. Z uszanowaniem i wdzięcznością przyięli mieszkańcy francuskiéy części St. Domingo rozkazy swego Króla, i tylko w skutek tego aktu posłuszeństwa zezwolił Król na niepodległość. Któżby mógł ieszcze powątpiwać o szczęśliwości Francyi, gdy iest synom Henryka IV. powierzoną? Kiedy lud żyie w pokoiu i porządku, wszystko w nim wzrasta i rozwiia się. Prawność iest zasadą życia i wolności wszystkich narodów, rewolucya ich zgubą."

Onegday rano Minister marynarki odebrał z Brest datowaną d. 10. m. b. o godzinie 5téy wieczorney depeszę dowódzcy siły morskiéy: "Goeletta La Beornoise co tylko stanęła w przystani z powrotem z St. Domingo po 32dniowéy żegludze, Posełam JW. Panu sztafetą listy Barona Mackau. Tymczasowo upoważniony iestem od niego donieść JW. Panu, co następuie; Zamiary N. Pana zostały ze wszystkiém spełnione; ustawę Królewską (powyższą) przyięto w St. Domingo z uszanowaniem i wdzięcznością."

Arcybiskup Paryski powrócił tu onegday. Przy odiezdzie z Rzymu udarował go Oyciec S. dwoma popiersiami S. Pawła i S. Piotra, podług wzoru znayduiących się w Lateranie oryginałów.

Trzyprocentowe renty spadły nieco onegday, a dzienniki oppozycyine wszystkich barw krzyknęły pleno choro: Hurra! Wszakże właściciele rent otrząsnęli się podobno z pierwszego przestrachu, gdyż trzyprocentowe podniosły się znowu wczoray trochę, a kurs ważył się między 72 Fran. 40 cent. a 72 Fr. 70 cent.

Dway młodzi retorowie, spotkani przy czytaniu dzieł Woltera, zostali niebawnie relegowani.

Echo du Midi opisuie pyszny faierwerk, który Kardynał Arcybiskup Tuluzki przy tamecznym kościele metropolitalnym własną ręką na cześć S. Franciszka spalił.

Pisma nasze zawieraią wyiątki z kilku listów Generała Roche do komitetu tuteyszego na korzyść Greków zawiązanego towarzystwa, z Napoli di Romania w dd. 12. 23. i 28. Czerwca pisanych. Między innemi mówi w nich: Gdym w Modon bawił, udałem się do Kommendanta eskadry francuskiéy, Pana Rigny, chcąc go prosić, ażeby się chciał wstawić za synem Beja Majny, którego Ibrahim Basza, mimo kapitulacyi w Navarino, dotąd ieszcze trzyma. Ale gdy Basza znaydował się na czele swoiéy armii, nie można więc było się dowiedzieć, co względem tego postanowił, i dla tego umyśliłem tu się udać, gdzieby moia obecność użyteczną być mogła. W dniu 6. t. m. (Czerwca) zawinął tu angielski okręt, który 40,000 funtów szterlingów przywiózł. Oczekuią dwóch w Ameryce zakupionych fregat. Ludzie do nich należący zostaną w służbie greckiéy. Bohaterka Bobelina została w Spezzia przez wystrzał z fuzyi zabitą. Syn iéy uwiódł młodą Greczynkę z znacznéy familii i przywiózł ią do swoiéy matki. Rodzice panny dowiedziawszy się o tém żądali iéy wydania; lecz Bobelina gwałtem się opierała i padła ofiarą swoiéy niesprawiedliwości. Już od kilku dni bawi u mnie syn walecznego Canaris. Jego oyciec, przy wsiadaniu na brander, napisał do mnie list pełen miłości i podziękowania członkom greckiego komitetu (którzy

iak wiadomo chcą się synem iego opiekować). — Po klęsce Generała Colocotroni, korzystał Ibrahim Basza z wielkiego strachu Greków i prosto szedł ku Napoli di Romania. Przednia straż iego kolumny stanęła dnia 25. t. m. przy Molini. Niezwłocznie się tam udałem, dla naradzenia się z dowodzącym tam Xiążęciem Ypsilanti. Ten miał blisko 200 ludzi nieregularnego woyska. Zaraz po moim ztamtąd powrocie radziłem tuteyszemu rządowi, ażeby ważne stanowisko w Molini wzmocnić. To się też stało, gdyż kompanią strzelców pieszych, z nowego liniowego półku, wraz z 300 greckimi fizylierami natychmiast wysłano. Nieprzyiaciel miał 5600 piechoty, 6 do 700 jazdy i dwa małe działa. Grecy na początku bitwy liczyli tylko 250 ludzi. O godzinie 4téy popołudniu podzielili się Egipcyanie na trzy kolumny i szli ku Molini. O 5téy nastąpiła powszechna utarczka. Grecy wytrzymali ią z nadzwyczayną odwagą; naprożno usiłowała egipska kolumna, udawszy się drogą do Lineri, gwałtem sobie drogę do Molini utorować, po trzykroć z naywiększém męstwem odparta, o godzinie 6¼ do ucieczki przymuszoną została. Grecy tylko trochę ią ścigali, bo się bali iazdy nieprzyiacielskiéy. W czasie gdy lewe skrzydło greckie to zwycięztwo odniosło, środkowa iego kolumna posunęła się ku górze na gościńcu do Argos, gdzie się bito w opłoconych ogrodach, które Xiążę Ypsilanti za moią radą był osadził. O godzinie 6¾ ustał cokolwiek ogień z ręczney broni, ale o 7méy znowu mocny powstał. W czasie walki nieprzyiaciel ciągle wzmacniał uderzaiącą kolumnę; toż samo działo się u Greków, którym Rząd po trochu 450 ludzi na wzmocnienie przeznaczył, przez co oddziały Ypsilantego o godzinie 7méy 700 a o 8méy wieczorem 900 ludzi wynosiły. Wtenczas zaczęli się Turcy w nieporządku drogą ku Argos cofać. Ich środkowa kolumna chciała na górze, naprzeciwko Molini, zaiąć stanowisko; lecz kompania greckich strzelców pieszych przymusiła ią do odwrotu. Nieprzyiaciel stracił do 400 ludzi w zabitych i rannych. — Waleczny Półkownik Macriani został niebezpiecznie w rękę raniony. Na brzegu stoiące statki bardzo wspierały Xięcia Ypsilantego ogniem kartaczowym. Szczególniéy odznaczyli się były oficer marynarki francuskiéy, Pan Troze, który iednym ze statków dowodził, i młody oficer z Bruxelli nazwiskiem Trumper. — Francuski Kontradmirał, Pan Rigny, który przy Molini stał dla nabrania wody, był tak ludzkim, że przed rozpoczęciem bitwy, wszystkie w Molini znaydujące się kobiety i dzieci na pokład swoiéy fregaty zabrać kazał.

P. S. Właśnie w téy chwili dowiaduię się o ustępowaniu Arabów drogą, która iak do Calavrita iako też i do Tripoliza prowadzi; niewiadomo, w którą stronę się udadzą. Rząd wydał rozkazy, ażeby ich w ich odwrocie lekka piechota ścigała i niepokoiła. — Egipcyanie zadusili Arcybiskupa z Modon *) namęczywszy go wprzód nayniegodziwszym sposobem. — Tymczasowy Rząd grecki ofiarował mi dowództwo w Napoli di Romania, a ia będę naygorliwiéy i z naywiększém poświęceniem przykładał się do obrony Grecyi.

---

*) *Dziennik Rozpraw* opowiada śmierć męczeńską mnicha z klasztoru Maryi na górze Araeynthus, o którym teraz całe Zante mówi. Tego starca zaprowadzono przed Reszyd Baszę. Jak się zowiesz? mówił ten do niego. — Ambroży. — Zkądeś? — Z klasztoru Bogarodzicy. — Gdzie mieszkasz? — Na tych skałach, odtąd iak twoi żołnierze klasztor zburzyli, a wkrótce, ach wkrótce, tam w górze. (pokazuiąc ku niebu i całuiąc krzyż, który nosił). — Coś zrobił z świętémi naczyniami twoiego kościoła? — Schowałem ie przed splugawionemi rękoma twoich żołnierzy. — Gdzie są? — Tego nie powiem. — Mów! — Możesz moie ciało zabić, ale dusza iest boską — Natychmiast nieszczęśliwego naysrożéy męczono; ale on naymnieyszego narzekania nie wydał, lecz tylko mówił: Panie zmiłuy się nademną, zmiłuy się nademną!... Wbiiano mu końce trzcin pod paznogcie.... ale naprożno! Nie odkrył mieysca, o którém od niego dowiedzieć się chciano, lecz chwalił Boga i modlił się za swych oprawców, ktorzy nakoniec, zmordowani męczeniem, pod okopami Missolunghi na pal go wbili. Tak o tém zbieg piemontski doniosł Eparchowi w Missolunghi. — Na iakież to okrucieństwa poświęcamy Chrześcian w wieku dziewiętnastym! Wstrzymuiemy się od robienia uwag.

Z nad granicy hiszpańskiéy dnia 7. Sierpnia.

Z Barcelony — pisze *Goniec Francuski* — odbieramy pod dniem 3. m. b. następuiące wiadomości: „Kapucyn Arcangel, znany iako wielki nieprzyiaciel liberalistów, wyiechał ztąd w poleceniu swoich spółbraci zakonnych do Madrytu. W towarzystwie iego znayduie się ieden członek każdego konwentu OO. Kapucynów téy prowincyi. — Pan Armangel Dalman z Cubells, który był mianowany Sędzią Kryminalnym, na doniesienie Prezydenta Wiktora Onate, iż był Sędzią za panowania Kortezów, został osadzony w więzieniu. — Sąd w Lerydzie skazał na szubienicę iednego Król. ochotnika za zamordowanie konstytucyinego żołnierza milicyi; lecz oprawca niechciał swéy powinności zadosyć uczynić, a Alkald doniósł tuteyszéy zwierzchniéy władzy, iż nieręczy za publiczną spokoyność, ieżeli złoczyńca będzie miał być traconym w Lerydzie — chociaż tam stoi 2000 woyska na załodze. Wysłano tam z Barcelony oprawcę dla zastąpienia kollegi. — Młody francuski Porucznik, Margrabia Valori, zginął wczoray w poiedynku. Kłótnia poszła z rzucania żartem przy stole kulkami z chleba, co Porucznik źle przyiął, i na rzucanie kulką chleba rzuceniem próżnéy butelki odpowiedział.

Hiszpania.

Z Madrytu dnia 1. Sierpnia.

Pan Zea od czasu obięcia styru interessów starał się ile mógł, o złagodzenie exekucyi ostrych ustaw, które tak wiele osób dla zdań politycznych potępiaią na więzienie lub na wygnanie. Nie zawsze mu się iednak udało, albowiem ma przeciw sobie hołduiące duszą i ciałem zagorzałemu duchowieństwu pospólstwo. Pan Recacho, Generalny Intendent policyi, wspiera teraz iak naysilniéy Pana Zea, i stara się przycierać rożków Apostolskim nietylko w tém mieście, ale i na prowincyach.

Aragonia i Andalazya zdaią się być naycelnieyszemi punktami dla absolutystow. Listy z Mallagi wspominaią o odkryciu nowego spisku w tém mieście i o potyczce milicyi prowincyalnych i Król. ochotników.

Margrabia Campo Sagrado żalił się przed Królem na postępowanie Królewskich ochotników, od których iadąc do Barcelony w wielu mieyscach był znieważony. Powiadaią, iż okoliczność ta bardzo Króla rozsmuciła.

Arcybiskup S. Jakoba, podany Królowi na W. Inkwizytora, iest niebezpiecznie chory.

Kommissya woyskowa w Saragosie, osądziła znaczną osobę tego miasta na czteroletnią karę galerową, za to, iż u niéy znaleziono książkę pod tytułem: „Życie Wilhelma Tell". (Dzien-Bruxelski).

Naprożno usiłował Xiążę Infantado zapobiedz zebraniu się Junty bezpieczeństwa. Odebrał on od Króla wyraźny rozkaz, ażeby niebawem zwołał Juntę.

Na nayblińszéy radzie Ministrów ma być wniesiona kwestya względem przywrócenia inkwizycyi. Znaydzie ona wielu przeciwników i zapewnie się nieutrzyma.

Jednakże rząd niemógł dłużéy trzymać w Biscai determinowanego i mocnego charakteru Generała Quesada, i posłał tam teraz Generała Furnas. Piérwszy zaś poszedł do Sevilli, na mieysce Generała Campana, któremu dowództwo w Grenadzie oddano. Na ostatnie przeznaczono początkowo Generała Caro, lecz ten, iak wiadomo, w mieyscu Generała Pezuela został Kommendantem Madrytu.

Już od nieiakiego czasu chcianoby chętnie znieść Junty oczyszczania, albo przynaymniéy umiarkowiać system, według którego oczyszczania się dzieią, lecz Ultraiści iawnie się przeciw temu oświadczyli. Gdy Minister woyny artyleryą znowu ma przywrócić, i do tego ukształconych i doświadczonych oficerów potrzebuie, których przez oczyszczenie nie łatwo znaleść, musiał się więc udać do oficerów, którzy dawniéy w artyleryi służyli, i dla tego w tych dniach rozdano 80 nominacyi osobom, które niebyły oczyszczone.

Kanonik Ostoloza, Dziekan kapituły kościoła katedralnego w Murcyi, został zamknięty w klasztorze Karmelitów bosych. Mówią że Trapistę w Logrono poymano i do Pampelony zaprowadzono. Toż samo głoszą o Joanito.

Anglia.

Z Londynu dnia 12. Sierpnia.

J. K. M. bawi ciągle w Windsor i między innemi rozrywa się rybołostwem.

Zdanie sprawy Wydziału Izby Wyż., który upoważniony był przedsięwziąść dokładne śledztwo o stanie Irlandyi, tak w szczegółach opiewa: „Wydział stósuiąc się do zalecenia Izby słuchał wiele osób, które zdawały się być naywłaściwszemi do dania wiadomości względem rożnych okoliczności, stanu Irlandyi dotyczących się. Ponieważ śledztwo wciąż trwało, tedy Wydział osądził za rzecz przyzwoitą przełożyć Izbie wszystkie protokuły, dołączaiąc spis rzeczy, aby łatwo można się w nim przeyrzeć. Że zaś posiedzenia Parlamentu się kończą, Wydział sądzi ograniczyć się na tém i z massy przełożonych mu wiadomości owe wybrać przedmioty, które sądzi być nayważnieysze, aby na nię ściągnąć uwagę Izby i Parlamentu. Względem cywilnéy niezdolności kotolików, badał Wydział wiele osób różnych stanów i rozmaitych zatrudnień, aby dał Izbie dostateczne obiaśnienie; atoli zastrzega sobie uwagi względem zeznań, w przekonaniu, że stósownie do zamiaru Izby, w tak ważnym przedmiocie, połączonym z wielkiém pytaniem konstytucyiném, tylko iemu samemu przystało zbierać wiadomości. Dodać należy, iż co się tycze wychowania publicznego mało zasiągano wiadomości. Rzecz ta poruczoną iuż była Kommissarzom, których zdanie sprawy względem kształcenia ubogich udzieliło niedawno Izbie wielce szacownych wiadomości, i Wydział dowiaduie się oraz, że Kommissarze swoie śledztwa do innych gałęzi rozciągnąć i Rządowi iak i Parlamentowi rezultat onych w ogóle przełożyć powinni. Wydział zebrał wiele wiadomości nad teraźnieyszym stanem stósunków między posiadaczami gruntu a dzierzawcami, któryto nader ważny przedmiot zasługuie na uwagę Parlamentu. Do wielkiego złego należy rozdrobnienie gruntów; wielka liczba osób zostaiących pomiędzy głównym posiadaczem i tym, który grunt pośrednio posiada; nadzwyczayna trudność zapobieżeć poddzierzawianiu i prawu, iakie służy każdemu środkowemu posiadaczowi iak i głównemu posiadaczowi, upomnienia się o wynagrodzenie u dzierzawcy, którego grunta. Niechay Parlament w swoiéy mądrości rozważy, czyli i iakie ulepszenia potrzeba przedsięwziąść względem tego przedmiotu. O stósunku między posiadaczami gruntów i dzierzawcami znaydą się szacowne porady w protokułach. Z rozkoszą czyni Wydział uwagę, że powiększaiące się światło pierwszych, stara się zaradzić podziałowi gruntów i ma nadzieię, że ku wzaiemnéy korzyści posiadaczów gruntu i dzierzawców środek ten tak daleko się rozciągnie, ile tego dozwolą własność kontraktów i pomyślność iakoteż dobry byt ludu. Już się dawno uskarzono na ciężary, którym lud przez teraźnieyszy systemat podlega wielkim daninom dla Sądów Przysięgłych i czyniono różne przełożenia do onych odmiany. Ustawodawstwo zaradziło iuż w części niektórym nadużyciom, atoli potrzeba ieszcze więcéy zrobić, ponieważ rodzay i sposób rozpoznania, iakie roboty powinny być przedsiębrane, uregulowanie wydatków i likwidowanie rachunków w wielu względach iest ieszcze niedokładne. W każdym razie zdaie się pożądaną — gdyby osądzono za rzecz stósowną ieszcze dłużéy zostawić ten obowiązek wielkim sędziom — starać się troskliwie o publiczne sprawowanie wszystkiego, co się dotycze podniesienia i użycia publicznych pieniędzy. Doradzano oraz, aby ciężary od stoiących przedmiotów przypadaiące *Grand Jury assestement*, przy przyszłych układach w należytym stósunku tak posiadaczy gruntowych iak i dzierzawców obowiązały.“

„Mocno nalegano, aby sprawy cywilne i kryminalne, wprowadzane na posiedzenie *Quartre Sessions* były zupełnie od siebie oddzielane, i pierwsze nayprędzéy zaspokoione, by w téy mierze zebrani Urzędnicy iak nayśpiesznièy mogli być rozpuszczeni, miasto, że ich iako przysięgłych i świadków zatrzymuią ze szkodą i pomnożeniem kosztów sprawy. Daley wnoszono iako ulepszenie, że sędziowie pomocnicy w hrabstwach, zasiadaiący w sądzie, niepowinni trudnić się obroną. Urządzenie *civil Bill courts* wymaga ścisłego rozpoznania, i w każdym względzie zdaie się być rzeczą słuszną, aby sprawy onegoż pełnione były przez urzędników onemuż właściwych i przysięgłych, lub przynaymniéy przez osoby pewnieysze i odpowiedzialnieysze, iak ku temu dotychczas używane. Przeciwko sposobowi, iak sprawy *Custodiam writs* w sądach wyższych są prowadzone, i przeciwko samym

sprawom czyniono mocne przedstawienia i ważne postrzeżenia nad urzędem Podszerifów, np. każdy Podszerif powinien mieć w swoiém hrabstwie regularne bioro, gdzieby go w pewnych godzinach zastać można; mianowanie tegoż zależeć powinno od zatwierdzenia na ostatku zarządzaiącego Sędziego przysięgłych; powinien on prawnie dłużéy iak rok swóy urząd sprawować, i *Execution writs* niepowinna być nikomu innemu powierzana tylko urzędnikom Szeryfa. Przeciwko zarządowi sądownictwa przez Magistraty w miastach, zaszło więcéy zażaleń, iak przeciwko urzędnikom w hrabstwach, a pobieranie cła i użycie wpływaiących pieniędzy wymaga śledztwa i ulepszenia. Potrzeba także osobom, które maią prawo do osiągnienia swéy wolności uczynić przeszkody. Środek, iaki przeciwko temu pozostaie, mianowicie udać się do *Kings Bench*, uważaią za długi i kosztowny i tego są zdania, że prawa i sprawiedliwość, tylko wtedy mogłyby być należycie wykonywane, gdyby ci, co nie są w stanie usprawiedliwić się z tego, że niedali posłuchania, zapłacili podwóyne lub potróyne koszta. Chociaż Wydział z tych samych powodów, z iakich, względnie cywilnych własności, na których zbywa Katolikom, przestawał iedynie na zasięganiu wiadomości, iakoteż, że względem praktycznego skutku teraźnieyszego stanu wolności wyboru, tylko na udzieleniu otrzymanych zeznań ograniczał się, iednakowoż uważa za potrzebę nadmienić, iż także przy teraźnieyszéy własności ustaw, byłoby rzeczą słuszną przedsięwziąć obszernieysze i skuteczniejsze środki przeciwko zmyślonym i zwodniczym kwalifikacyom. Zalecano surowo, aby w celu zaradzenia nayowiększéy nędzy pomiędzy uboższą klassą, ieśli nie drogą prawną (przeciwko czemu wiele się da powiedzieć) przynaymniéy przez zbieranie i podział ofiar dobroczynnych mieć staranie o starych i chorych. Oprócz tego doradzano wspierać wychodztwo, ułatwić ze strony Rządu wywoz dzieł publicznie za użyteczne uznanych, rybołostwu nadać więcéy rozciągłości, polepszyć stan domów roboty i instytutów obłąkanych. *Manor Courts* uregulować lub znieść, ustanowić konwenty kościelne (*vestries*) i przedsięwziąć odmiany w niższym zarządzie sprawiedliwości. W tym względzie i innych przedmiotach odsyła Wydział do protokułów, gdzie pod różnemi tytułami spisu można znaleść, co potrzeba. Szczególniéy cieszy się Wydział, że według zgodnych zeznań tylu świadków, różne środki, przedsięwzięte niedawno do ulepszenia stanu Irlandyi bardzo pomyślny miały skutek. Do tego należą: Zaprowadzenie straży policyinych i Konstablów, rewizya Magistratów, iak dalece się powiodła, zgromadzenie Urzędników na ścisleysze posiedzenia. Zarząd sprawiedliwości przez sędziow pomocnych, odmiana w mianowaniu Szeryfa od lat kilku zaprowadzana, publiczne dzieła przez Władzę wykonawczą przedsięwzięte, odmiana w systemacie ustaw względem palenia wódki i ogólnego poboru dochodów, zniesienie wszystkich stałych podatków, iakoteż podatków związku i ułatwiony handel. — Wszystko to przyczyniło się, nie tylko do oddalenia zażaleń lecz i do polepszenia stanu kraiu. Zmiana dziesięcin, zaszła stósownie do ustaw zapadłych na dwóch ostatnich posiedzeniach parlamentowych tak raptownie postępowała, i tak dobroczynnie skutkowała, iak tylko wśrod owczasowych okoliczności spodziewać się można było, i po tym ważnym środku słusznie naywiększych korzyści można się na przyszłość spodziewać. Przywrócenie spokoyności w kraiu dozwoliło nadać rozciągleyszą wolność wprowadzania różnych gałęzi wyrobów fabrycznych, i ieśli nieprzerwanie trwać będzie, tedy spodziewać się każe, że przez zatrudnienie uboższéy klassy ludu oddalonemi będą nazawsze główne powody do zaburzeń."

Basza Egipski posłał niedawno Sułtanowi kilka papug, które, edukowane będąc w Malcie, tylko po angielsku gadały. Jego Sułtańska Mość posłał tedy po renagata angielskiego, aby mu to przetłómaczył; ten przełożył wszystko na grzeczności dla Machmuda i został od niego hoynie obdarzony.

Gazeta Plymutska donosi, iż w tameczney okolicy znaleziono kilka exemplarzy pustoszącéy szarańczy wschodnich kraiów.

W Paryżu biegała dnia 10. pogłoska, tworząca następuiące nowe Ministeryum, z pomnożeniem wydziałów a zniesieniem urzędów Generalnych Dyrektorów: Generał Foy Minister woyny; Pan Hyde Neufville Mini-

ster marynarki; Pan Pasquier Minister spraw zagranicznych; Pan Chateaubriand Minister spraw wewnętrznych; Pan Deséze Minister sprawiedliwości (Pan Bourdeaux Sekretarz Generalny); Margrabia Verac Minister domu Królewskiego; Pan Roy Minister skarbu i podatków stałych; Pan Bertin de Vaux Minister niestałych podatków; Pan la Bourdonnaie Minister handlu; Pan Royer Colard Minister i Wielki Mistrz uniwersytetu; X. Fraissinous pozostałby Ministrem spraw duchownych. Xiążę Mathieu de Montmorenci Prezydent rady, lecz bez wydziału.

Dodatek do gazety dworskiéy pod d. 10. Sierpnia wydanéy, zawiera nowe przez Radę Tayną uchwalone urządzenie kwarantany, według którego wszystkie z morza środziemnego i zachodniego wybrzeża barbaryiczyków na oceanie atlantyckim przybywaiące kupieckie i woienne okręty, choćby nawet miały zaświadczenia zdrowia, kwarantanę odbyć powinny.

Wiadomość o bliskiém przesileniu się w Hiszpanii, przeszłéy Srody papiery hiszpańskie o pół procentu podniosła.

Gazety wschodnie, wówi *Goniec* ogłosiły tak nazwany traktat handlowy między Anglią i Mexico, tak iak go rząd mexykański miał potwierdzić, ale w obecnych kolicznościach (gdy Anglia ratyfikacyi odmówiła) podobny dokument żadnéy powagi nie ma.

Dnia 25. Maia przybyło znowu do Rio 82 poymanych oficerów hiszpańskich, między którymi 1 Generał, 8 Pułkownik armii z Peru znayduie się.

Giełda kupiecka w Dublinie, Arcybiskupowi Dr. Magee, po iego powrocie z Londynu, za iego silną i mężną obronę sprawy protestantyzmu, przesłała adres podziękowania. W odpowiedzi Arcybiskupa szczególniéy następuiące mieysce celuie: „Dopóki prawdziwe zasady Reformacyi przez światłych i znakomitych w narodzie mężów prawdziwie cenione i mężnie bronione będą, nie mamy się potrzeby obawiać napadu iawnych iéy nieprzyiaciół, równie iak zabiegów lub słabości iéy oziębłych przyiaciół." Jeden z dzienników oppozycyinych robi uwagę, że to wszystko iest wielka prawda, gdyby tylko panuiący kościół „dziesięcin" odstąpił.

Podobnie iak w Paryżu biegała tu w tych dniach wieść, że Król Ferdynand VII. odstąpi korony swemu bratu, Infantowi Karolowi. Taka zmiana pociągnęłaby za sobą pewne skutki. Infant myśli, co do religi i polityki, podobnie iak tamten; przytém iest sprawiedliwy i mniéy do postanowionych środków przywiązany, niż iego brat Król. Ale czyliby Anglia z téy zmiany rządu, ieżeliby ta wsaméy rzeczy nastąpiła, cieszyć się powinna, to inne pytanie?? Gazeta *Czasy*, zdaie się być tego zdania i stara się dowiedzieć, że wmieszanie się Francyi do spraw wewnętrznych Hiszpanii, ani dla Francyi ani dla Hiszpanii żadnéy korzyści nie przyniosło. Zupełnie bowiem iest ten sam stan rzeczy, rozdwoienie i brak kredytu, a tén opłakany stan mniéy więcéy Francyą krępuie.

W czasie ognia, który niedawno na ulicy Cavendich wybuchnął, przyczém trzy osoby życie utraciły, o mało co Xiążę Szwarcenberg nie doznał losu swoiéy matki, która przed kilkunastu laty w Paryżu tak nieszczęśliwie życie skończyła; szczęściem bez naymnieyszego szwanku uciekł oknem z pierwszego piętra i wkrótce potém nieszczęśliwym pogorzelcom 10 funtów szterlingów posłał w upominku.

W Irlandyi bardzo wiele ulepszeń poczyniono; robią nowe drogi i kanały i pilnie się górnictwem zaymuią.

Były portugalski Poseł przy naszym dworze, Hrabia Villa Real, miał dnia 9. m. b. czynności w sekretaryacie ministerstwa spraw zagranicznych.

Mowiono w tych dniach, iakoby dwie wyprawy, każda z 1200 ludzi złożona, z Rio de Janeiro do Monte-Video udały się, a gdy dwór brazyliański dowiedział się, że rząd z Buenos-Ayres 300 ludzi na pomoc mieszkańcom Banda-Oriental wysłał, miano rozkazać dowodzcy wyprawy, ażeby na Buenos-Ayres uderzył, ieżeliby iego woyska niezwłocznie cofnięte nie były, i dokładne zaspokaiaiące oświadczenie względem ich poruszeń nie nastąpiło.

(*Dodatek.*)

Dodatek do Gazety Wielkiego Xięstwa Poznańskiego Nru. 68.

(Z dnia 24. Sierpnia 1825.)

Anglia.

Z Londynu dnia 12. Sierpnia.

Goniec wielkie pochwały oddaie P. Villéle. Co się tyczy urządzania rent mówi on, okazał się Pan Villéle zręcznym Finansistą i biegłym Politykiem, a nadewszystko dowiódł, że nie iest człowiekiem, który się krzykiem oppozycyi i stronnictw od swego zamiaru odwieśdź daie. — Tenże sam dziennik tak mówi względem francuskiéy wyprawy do Hayti: Zapewne tak mądry rząd, iak iest francuski, tak znacznéy pomocy pieniężnéy, (iaką Hayti za uznanie iéy niepodległości chce zapłacić) za coś, co prawie niczém więcéy nie iest iak tylko czczém imieniem, nie odrzuci.

Między wielu uchwałami, które kongres Kolumbijski, po ukończeniu swoich posiedzeń, ogłosić kazał, znayduie się nieratyfikacya między pełnomocnymi obudwu państw zawartego układu handloowego z Mexyko; rozkaz założenia banku handlowego, pod nazwiskiem: Bank w Venezuela; postanowione użycie miliona dolarów, z zaciągnionéy w Anglii pożyczki, na ulepszenie rolnictwa, i uchwała, że żaden Hiszpan, iak długo iego oyczyzna zostaie w woynie z Kolumbią, nie może dostąpić prawa obywatelstwa.

Włochy.

Dnia 7. Sierpnia.

Diario di Roma donosi o solennym obrzędzie chrztu trzech machometanek. Pierwsza rodem z Egiptu, Fatyma, córka Ali i Alimy; druga, 25 lat maiąca, rodem z Peloponnezu, córka Solimana i Ademy; trzecia, 17 lat maiąca, Fatyma, córka Adama i Ewy, rodem z Alexandryi w Egipcie.

Wenecya.

Dnia 5. Sierpnia.

Przez okręt, który wypłynął z Korfu dnia 21. Lipca, odebraliśmy ztamtąd listy. Wznawiaią one dawnieyszą wieść o bliskiém ukończeniu woyny tegorocznéy w Moreï. Podług niéy, Ibrahim Basza, którego śmiały postęp w głąb Moreï tyle ułudzeń wzniecił w głowach europeyskich przyiacioł Turków, po kilku na iego szkodę wypadłych potyczkach z Kolokotronim, miał zostać wziętym w niewolę z częścią swego woyska, i tak za iednym zamachem wniwecz się obrócił wielki układ Porty Ottomańskiéy. Tę ważną (ieżeli prawdziwą, o czém wątpić) wiadomość przywieść miał Kutter angielski wprost z Napoli di Romania do Korfu.

Rozmaite wiadomości.

Niedawno przywieziono do Londynu łój roślinny, który gotuią z owocu drzewa *Vateria indica* zwanego, w prowincyi Canara i gdzieindziéy na wybrzeżu zachodniém indyiskiéy półwyspy rosnącego, a które w Mangolore po 2½ d. funt przedaie się. Łój ten ma kształt twardego i ciągłego placka. Dr. Babington robił z niego doświadczenia i odkrył, że w świece lany, równie iasne światło wydaie, iak naylepszy łóy zwierzęcy, i że nadto nie wydaie tak nieprzyiemnego zapachu, ani nawet wtenczas, kiedy się zagasi. Kraiowcy indyiscy nieużywaią go iak łoiu, lecz za plastr leczący i do nasmalania swych łodzi.

Spodziewać się należy, że szale teraz będą tańsze, założono bowiem w Eslingen fabrykę Merynosowych szalów, które do podziwienia naśladuią Perskie; pracuie iuż w téy rękodzielni 600 robotników.

Niektórzy narzekaią, że machiny użyte do rozmaitych fabryk, odbieraią sposób do życia biednym wyrobnikom; z tego powodu iedna z gazet Londyńskich przytoczyła wiadomość, iż gdy żyd holenderski wprowadził prassy drukarskie do Stambułu, natychmiast Wielki Wezyr kazał go powiesić, wydaiąc taki wyrok: „że byłoby okrucieństwem, aby się ieden człowiek bogacił, drukuiąc to co pisze i przepisuie 11,000 ludzi, żyiących iedynie z przepisywania."

Użyteczność konduktorów gradowych ze słomy, nie iest ieszcze tyle sprawdzona, iak konduktorów piorunowych; iednakże niektóre doświadczenia czynione we Włoszech, Francyi, Szwaycaryi, a nawet w Ameryce, dowiodły, że to narzędzie zasługuie na uwagę rólników. Konduktor gradowy, robi się z żerdzi drewnianéy, długiéy na 35 do 50 stóp, która powinna bydź utkwiona w ziemi iak można naymocniéy. U wierzchu wiąże się drut na cztery do pięciu cali długi, a do niego przywięzuie się drugi cieńszy, który spada po żerdzi aż do ziemi; w kilku mieyscach powinien bydź około żerdzi sprowadzony w kształcie pierścieni, i zakopany na trzy lub cztery stopy w ziemię. To okazuie, że konduktory gradowe są podobne do piorunowych, wyiąwszy, iż są łatwieysze do wystawienia. Sądzą, iż materya elektryczna, która miała sprowadzić grady, osiada wprzody na konduktorze. Lubo zdaie się rzeczą niewątpliwą, że lody we wyższych częściach atmosfery, nie mogą się formować przy pomocy elektryczney, z tém wszystkiem nie można zaprzeczyć użyteczności konduktorów, widząc ich skutki i korzyści. — Professor Thollars w Tarbes, w departamencie wyższych Pyreneów we Francyi, przekonał się w Kwietniu, Maiu i Czerwcu 1824 roku, w których padały wielkie grady, wszystkie te mieysca, gdzie były konduktory, nie doświadczyły nic złego, chociaż leżały między wioskami uszkodzonemi, gdzie zaniedbano téy ostrożności. Baron Crud, autor ważnego dzieła o ekonomii wieyskiéy, zapewnia, że widział dwa razy chmury burzliwe, iak się oddaliły z mieysca gdzie były konduktory, i że poszły stronami. — Inżynier Astolfi przytacza w dzienniku Bolońskim to samo zdarzenie, z okolicznościami więcéy ieszcze przekonywaiącemi. W Czerwcu widział on dwie chmury burzliwe, z których znaczna ilość gradu spadła na obszerną przestrzeń ziemi, w pośrodku iéy była rola opatrzona konduktorami, i ta została nietkniętą. Kilka tylko sztuk gradu upadło między pierwszą a drugą linią żerdzi, daléy zaś spadła mało znacząca ilość śniegu. Konduktory powinny stać w odległości 450 stóp ieden od drugiego, na granicach pola, które ma bydź zachowane od gradu; w pośrodku ról, odległości mogą być nieco większe. Można także użyć do tego drzew i oszczędzić sobie wydatku na żerdzie. Ostrzedz wypada, iż gdy konduktory służą do sprowadzenia elektryczności, nie trzeba dotykać się żerdzi w czasie burzy.

OBWIESZCZENIE.

Wiadomo się czyni, iż tuteyszy Król. Inspektor policyi Nippe i małżonka iego Teodora z Knoblauchow, doszedłszy ostatnia wieku pełnoletności, wspólność maiątku i dorobku pomiędzy sobą wyłączyli.

Poznań dnia 14. Lipca 1825.

Królewsko - Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Kupiec Lewin Mann z Swarzędza i Jego Małżonka Ester Schlome z Szmulau przez kontrakt przedmałżeński w dniu 23. Listopada 1824. sądownie zawarty, wspólność maiątku i dorobku w ich małżeństwie pomiędzy sobą wyłączyli.

Poznań dnia 18. Lipca 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Dotychczasowy proces sukcessyino-likwidacyiny nad maiątkiem Szambelana Bronisza tu w Poznaniu dnia 29. Września 1807. zmarłego, na mocy prawomocnego wyroku przeciw Sukcessorom beneficyalnym zapadłego, w konkurs zamienionym został, zapozywamy zatém wszystkich którzy do pozostałości iego iakiekolwiek pretensye mieć mogą, a w szczególności Sukcessorów Stanisława Braneckiego z pomieszkania niewiadomych, dla których na Gogolewie Rubr. III. Nr. 7. kaucya Marszałkowéy Gurowskiéy na 696. Tal. 25. śgr. zabespieczoną iest, aby w terminie dnia

24. Września r. b.

zrana o godzinie 9. przed Deputowanym Sędzią Ziemiańskim Elsner w Izbie naszéy instrukcyinéy wyznaczonym, osobiście lub przez pełnomocników prawnych się stawili, pretensye swe podali i udowodnili, w przeciwnym

bowiem razie spodziewać się mogą, iż z wszelkiemi pretensyami do Massy prekludowani i przeciw drugim Kredytorom im wieczne milczenie nakazaném będzie.

Poznań dnia 27. Kwietnia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Jeszcze za czasów bywszego Rządu Król. Połudn. Pruskiego w roku 1801. został w naowczasowym tuteyszym Sądzie mieyskim na wniosek sukcessorów po Tomaszu i Katarzynie Szynczynskich małżonkach pozostałych, na summę szacunkową ich dawnieyszéy nieruchomości tu w Poznaniu Nro. 319. położonéy, proces likwidacyiny teraz ponowiony rozpoczętym. Wszyscy zatém ci, którzyby do rzeczonéy summy szacunkowéy pretensye swe rościć mniemali, zapozywaią się stósownie do obwieszczenia z dnia 11. Lipca 1822, aby się na terminie

dnia 19. Października r. b.

o godzinie 9. przed W. Kaulfus, Sędzią w naszéy Izbie Instrukcyinéy osobiście lub przez Pełnomocników prawem dozwolonych, stawili, swe pretensye należycie podali i takowe usprawiedliwili, w celu którym dowody, skoro takowe są na piśmie, z sobą zabrali, w przypadku niestawienia się zaś spodziewać maią, iż z swemi pretensyami do massy summy szacunkowéy prekludowanemi, i wieczne milczenie tak przeciw Okupicielowi wymienionéy nieruchomości iako też przeciw wierzycielom, pomiędzy którym summa szacunkowa podzieloną będzie, zaleconém zostanie.

Poznań dnia 31. Maia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

PATENT SUBHASTACYINY.

Dobra Wysocka w Powiecie Bukowskim z przyległościami, do massy Augusta Zaborowskiego należące, które podług taxy sądowéy na talarów 14,989. oszacowane, na wniosek Kuratora massy publicznie przedane być maią.

Termina licytacyi na

dzień 19. Października 1825.
dzień 28. Stycznia 1826.,

i zawity termin na

dzień 30. Maia 1826.

przed Konsyliarzem Sądu Ziemiańskiego Hebdman, przed południem o godzinie 9téy w naszym Zamku sądowym wyznaczone zostały. Zdolność kupna maiących uwiadomiaiąc wzywamy z tą wzmianką: iż w terminie zawitym przyderzenie naywięcéy daiącemu nastąpić ma, skoro prawne przyczyny na przeszkodzie nie będą.

Taxa i warunki kupna w registraturze przeyrzane być mogą.

Poznań dnia 16. Czerwca 1825.

Królewsko-Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Zyd Nathan Jakob Stahl, kupiec, i żona iego Bortha z Markusów z Pszczewa, wyłączyli podług układu przed zawarciem związków małżeńskich zawartego, wspólność maiątku i dorobku, co się ninieyszém stósownie do exystuiących przepisów prawnych, do publicznéy podaie wiadomości.

Międzyrzecz dnia 11. Sierpnia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Podaie się ninieyszém Publiczności do powszechnéy wiadomości, iako Ur. Karól Piechowski, dzierzawca z Radłowa, i iego małżonka Joanna Maryanna z Cegielskich, będąc ostatnia usamowolnioną, wspólność maiątku i dorobku, w Wielkiém Xięstwie Poznańskiém mieysce maiącą, między sobą wyłączyli.

Gniezno dnia 25. Lipca 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

W księdze hypoteczněy domostwa na Xiężéy ulicy pod liczbą 64. położonego, na fundamencie sądowego zapisu z dnia 2go Czerwca 1786. roku, w Rubr. III. pod Nrem Iszym summa 313 Tal. 10 śgr., a mianowicie:

1. dla Rozyny Doroty z domu Szaeferowéy zamężnéy Pastorowey Fuchs w Hünau i
2. dla Radcy kommissyinego Jana Chrystyana Szaefera dawniéy w Wirschowitz,

iest zapisana.

Sukcessorowie dopiero pomienionych wierzycieli realnych, którzy się iako iedyni spadkobiercy, i zarazem też za właścicieli w mowie będącego domu podali, sprzedali grunt ten uznaiąc powyżéy wymienioną summę iako przez konsolidacyą wygasłą. Extabulacya iednakże teraźnieyszym właścicielom opisanego domu tém więcéy odmówioną została, ile że liczba spadkobierców wierzycielki niewiadomą.

Dla tego sukcessorowie, cessyonaryusze lub którzykolwiek w prawa rzeczonych Fuchsowéy i Szaefera wstąpili, ninieyszém się zapozywaią, ażeby w terminie do podania swych pertensyi do kapitału 313 tal. 10 śgr. na

dzień 9. Listopada r. b.

zrana o godzinie 9. wyznaczonym, przed Delegowanym Ur. Forner II., Auskultatorem Sądu Ziemiańskiego w naszéy Izbie Instrukcyinéy osobiście, lub przez prawomocnie upoważnionych Pełnomocników się stawili i prowadzili z prawa wypadaiący dowód iako im się z głównéy pretensyi co należy, albowiem w razie przeciwnym niestawaiący z swoiemi pretensyami do pomienionego kapitału prekludowani będą, im w téy mierze wieczne milczenie nakazane i następnie wymazanie summy orygynalnéy rozporządzoném zostanie.

Wschowa dnia 11. Lipca 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

ZAPOZEW EDYKTALNY.

Gdy nad maiątkiem tuteyszego handlu Benjamina Gesnera et Comp. konkurs otworzony został, więc zapozywaią się ninieyszém wszyscy ci, którzy do tegoż massy konkursowéy iakąkolwiek bądź pretensyą roszczą, ażeby w terminie do likwidowania tychże pretensyi

na dzień 9. Grudnia r. b.

przed W. Springer, Sędzią Ziemiańskim w lokalu podpisanego Sądu wyznaczonym, albo osobiście lub też przez Pełnomocników, na których przedstawiaią się tuteysi Kommissarze sprawiedliwości Schulz, Schoepke, Rafalski i Vogel, stawili się, swe pretensye podali i one udowodnili, gdyż w razie przeciwnym z takowemi prekludowani zostaną, i oraz im przeciw wierzycielom, którzy się zgłosili, wieczne nakazaném będzie milczenie.

Bydgoszcz dnia 28. Kwietnia 1825.

Król. Pruski Sąd Ziemiański.

OBWIESZCZENIE.

Według postanowienia Prześwietnéy Rejencyi wypuszczony bydź ma od 1go Października r. b. drogą publicznéy licytacyi dom, pierpierwiastkowo dla dozorcy Królewskiego drzewa przeznaczony, a przy wynaięciu w roku zeszłym placu składowego drzewa na grobli wyłączony, na rok lub więcéy lat w dzierzawę. Dom ten obeymuie dwa pomieszkania, a zatém w całości lub poiedyńczo wydzierzawiony będzie.

Z polecenia Prześwietnéy Rejencyi wyznacza się termin na

dzień 29. Sierpnia r. b.

z tém oświadczeniem, iż w terminie tym także rozmaite utenzylia, dawniéy do instytutu składowego drzewa należące, przedanemi będą.

Wzywam zatém chęć dzierzawienia lub kupienia maiących, aby się w terminie rzeczonym o godzinie 10. przed południem w wspomnionym domu dozorczym stawić zechcieli, gdzie warunki licytacyi i przedaży oznaymionemi będą.

Poznań dnia 16. Sierpnia 1825.

Petzke,
Sekretarz Regencyi.

Uwiadomienie.

Na ulicy Podgórnéy w kamienicy pod Nrem 287., są do sprzedania kamienne schody o 3ch stopniach, w kształcie półkola; o ich cenie uwiadomi właściciel kamienicy.